

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010439
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317010439.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.06.2019 v Prešove taktó

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného Y. F. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/73/2017 zo dňa 16.01.2019 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného Y. F. - nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom V. č. XXX, okr. Q.

podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

ako otec mal. F. F., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že mu povinnosť prispievať na výživu dieťaťa vyplýva priamo zo zákona o rodine, a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 19P/106/2015 zo dňa 16.06.2015 bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 150,- eur mesačne do rúk matke dieťaťa L. F., od januára 2016 až do 21.10.2018, kedy bol dodaný do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aj toho času vykonáva, s výnimkou obdobia od 31.10.2017 do 28.03.2018, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 0T/366/2017, si v Humennom a v Koškovciach túto svoju povinnosť úmyselne pravidelne neplní aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu dieťaťa prispievať môže, a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu najmenej 2.355,- eur,

pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/73/2017 zo dňa 16.01.2019 bol obžalovaný Y. F. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

ako otec mal. F. F., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že mu povinnosť prispievať na výživu dieťaťa vyplýva priamo zo zákona o rodine, a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 19P/106/2015 zo dňa 16.06.2015 bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 150,- eur mesačne do rúk matke dieťaťa L. F., od januára 2016 až do 21.10.2018, kedy bol dodaný do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aj toho času vykonáva, s výnimkou obdobia od 31.10.2017 do 28.03.2018, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 0T/366/2017, si v Humennom a v

Koškovciach túto svoju povinnosť úmyselne pravidelne neplní aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu dieťaťa prispievať môže, a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu najmenej 2.355,- eur,

za čo mu bol podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal účinne odvolanie obžalovaný dňa 30.01.2019. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania obžalovaným prostredníctvom obhajcu tento vyslovil, že má záujem o syna, vždy ho brával k sebe, trávil s ním svoj voľný čas. Počas tejto doby, kedy bol syn uňho, matka nezohľadňovala tieto skutočnosti pri výške výživného. Aj na súde sa domáhal zníženia výšky výživného, pretože naozaj v inkriminovanom čase nedokázal plniť svoju vyživovaciu povinnosť určenú súdom. V civilnom konaní nebol úspešný pretože jeho návrh na zníženie výživného bol zamietnutý. V súčasnosti je vo výkone trestu odňatia slobody a nemá žiadny príjem. Uložený trest považuje za neprímerane prísny a uložením neprímeraného trestu boli porušené viaceré zásady ukladania trestov, ktoré ustanovuje Trestný zákon. Je toho názoru, že sa v celosvetovom vývoji presadzuje využívanie trestov nespojených s odňatím slobody a postupné nahrádzanie trestu odňatia slobody trestami alternatívnymi. Jedná sa pritom o účinnejšie tresty ako tresty odňatia slobody nepodmienečné. Alternatívne tresty poskytujú odsúdeným lepšiu možnosť ako riešiť svoje problémy spôsobom, ktorý im dáva šancu opätovne sa začleniť do spoločnosti pri zachovaní rodinných a spoločenských vzťahov. Preto je toho názoru, že súd nesprávne a nezákonne uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom zákon umožňuje uložiť aj iný druh trestu. Na verejnom zasadnutí obhajca vzhľadom k tomu, že došlo k podstatnej zmene okolností v skutkových zisteniach z dôvodu dodatočnej úhrady výživného, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, pretože trestnosť činu zanikla.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je dôvodné, aj keď z iných ako namietaných dôvodov.

V prvom rade odvolací súd preskúmal procesný postup konajúceho súdu a konštatuje, že hlavné pojednávanie bolo vykonané v súlade s procesným predpisom, čiastočne za prítomnosti obžalovaného a čiastočne sa vykonalo v jeho neprítomnosti, avšak na takýto postup dal obžalovaný súhlas, čo je zrejmé z čísla listu 154. Obžalovaný však mal právo vyjadriť sa ku skutku, ktorý sa mu kládol za vinu a k časti vykonaných dôkazov, mal právo navrhnúť vykonať ďalšie dôkazy, pritom bol zastúpený v súdnom konaní obhajcom, ktorý reálne uplatňoval jeho práva na obhajobu, čo sa premietlo aj pri predkladaní argumentácie o jeho nevine v rámci záverečnej reči, keďže obžalovaný využil svoje právo a ostatného hlavného pojednávania sa nezúčastnil.

Konajúci súd vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom a preto o zabezpečenú dôkaznú situáciu mohol opierať svoje skutkové zistenia. Z nej podľa konajúceho súdu vyplynulo, že obžalovaný v čase od januára 2016 do vyhlásenia rozsudku si úmyselne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť k mal. synovi F. F. aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti mohol prispievať na výživu mal. dieťaťa, okrem obdobia od 31.10.2017 do 28.03.2018, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody. Formu zavinenia videl konajúci súd v tom, že v hodnotenom čase obžalovaný bol zamestnaný alebo mohol byť, pretože mohol a mal pracovať.

Skutkové zistenia ustálené konajúcim súdom považuje odvolací súd za zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania. Z nich je totiž zrejmé, že obžalovaný aj keď pracoval za odmenu vo viacerých futbalových kluboch v priebehu roka 2016 až apríl 2017, svoju vyživovaciu povinnosť si neplnil a ostatne vo futbalovom klube Svätý Jur, kde pôsobil od 01.02.2017, si od 01.04.2017 vôbec neplnil svoje členské povinnosti a nedal na vedomie FK, kde sa nachádza. Práve z tohto konania obžalovaného, ktorý striedal futbalové kluby po celom Slovensku, v nich si neplnil svoje povinnosti riadne, možno vyvodiť, že nemal záujem pracovať a teda ani plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. V tom vidí odvolací súd aj formu úmyselného zavinenia. Je namieste tiež konštatovať, že obžalovaný bol v tomto období viackrát súdne

trestaný, prevažne pre prečiny krádeže, ktorým spôsobom si zadovažoval zdroj príjmu, čo tiež poukazuje na jeho neochotu riadne žiť a pracovať.

Tieto úvahy viedli odvolací súd k záveru, že vina obžalovaného je dokázaná a že jeho konanie napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Počas odvolacieho konania však došlo k podstatnej zmene okolností, keď poškodená, matka maloletého S. F., doručila prostredníctvom svojej splnomocnenkyne odvolaciemu súdu úradný záznam, ktorý deklaroval úhradu dlžného výživného na maloletého syna F. F.. Splnenie si svojej povinnosti obžalovaným o uhradení dlžného výživného potvrdila matka maloletého S. F. aj na verejnom zasadnutí dňa 19.06.2019 pri výsluchu v odvolacom konaní, pričom súčasne potvrdila, že skutočnosť, že obžalovaný neprispieval na výživné, nemala na jej syna trvalo nepriaznivé následky.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný uhradil dodatočne výživné nielen ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, ale aj ďalšie výživné až ku dňu verejného zasadnutia v celkovej výške 4.300,- eur, a jeho čin nemal trvalo nepriaznivé následky, boli splnené podmienky na zánik trestnosti prerokúvaného prečinu zanedbania povinnej výživy a preto odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku ho spod obžaloby prokurátora oslobodil práve z dôvodu zániku trestnosti činu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.